

Agure zaharra

Hitzak eta doinua:
LLuis LLach

A-gu-re-zahar ba- tek zi-on be-re e- txe on-do- an goi-ze- angoiz lan-te- gi- ra
ir- te-tzen nin-tza-ne- an. Ez al duk gaz- te i- kus- ten gu- re e- txo-la zein dan,
de-se- gi- ten ez ba- du- gu ber- tan gal- du- ko ge- ra. Bai- na
guz- ti- ok ba-te- ra sa-ia-tu hu- ra bo-ta- tze- ra us-tel-tzen ha- si- a da-
go- ta lais-ter e- ro- ri- ko da. Hik bul- tza go- gor hor- ti- kan ta bul- tza
nik he-men-di- kan, i-ku-si- ko dek no-la no- la lais-ter e- ro- ri- ko dan.

1

Agure zahar batek zion
bere etxe ondoan
goizean goiz lantegira
irtetzen nintzanean.
Ez al duk, gazte, ikusten
gure etxola zein dan?
Desegiten ez badugu
bertan galduko gera.

Baina guztiok batera
saiatu hura botatzera
usteltzen hasia dagota
laister eroriko da.
Hik bultza gogor hortikan
ta bultza nik hemendikan.
Ikusiko dek nola, nola
laister eroriko dan.

2

Baina denbora badoa
nekea zaigu hasi.
eskuak zartatu zaizkit
eta indarrak utzi.
Usteltzen badago ere
karga badu oraindik
berriz arnasa hartzeko
esaigun elkarrekin.
Baina guztiok batera...

3

Agure zaharra falta da
gure etxe ondotik
haize txar batek hartuta
eraman du hemendik.
Haur batzuk ikusten ditut
eta inguraturik
aitona zaharraren kanta
nahi diet erakutsi.